

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 361/21
14.6.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Мирјане Поповић и др Миодрага Мајића, чланова већа, са вишим саветником – записничарем Тањом Славковић, у кривичном предмету против **окривљеног АА**, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 2 у вези члана 289 став 1 КЗ, решавајући по жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА адвоката Драгослава Оташевића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К бр.328/19 од 28.12.2020. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у присуству заменика Апелационог јавног тужиоца у Београду Снежане Ђукић, окривљеног АА и његовог браниоца адвоката Драгослава Оташевића, донео је након већања и гласања, дана 14.06.2021. године,

ПРЕСУДУ

УСВАЈАЊЕМ ЖАЛБЕ јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду **ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ** пресуда Вишег суда у Београду К бр.328/19 од 28.12.2020. године, само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што Апелациони суд у Београду окривљеног АА због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 2 у вези члана 289 став 1 КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим применом цитираних законских прописа и одредби чланова 4, 42, 55, 54 и 63 КЗ, **ОСУЂУЈЕ** на казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци у коју казну му урачунава време проведено у притвору од 29.04.2019. године до 23.12.2019.године, док се жалба браниоца окривљеног АА адвоката Драгослава Оташевића, **ОДБИЈА** као неоснована и првостепена пресуда у преосталом непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр.328/19 од 28.12.2020. године окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 2 у вези члана 289 став 1 КЗ, па је осуђен на казну затвора у трајању од 3 године и 6 месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 29.04.2019. године до 23.12.2019.године.

Првостепеном пресудом према окривљеном АА у смислу одредби члана 297 став 5 КЗ у вези члана 86 КЗ изречена је мера безбедности забране управљање моторним возилом "Б" категорије у трајању од 2 године рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у притвору окривљеном не урачунава у време трајања ове мере.

Првостепеном пресудом оштећени СС је ради остваривања имовинско-правног захтева упућен на парнични поступак.

Првостепеном пресудом окривљени АА је обавезан да оштећеном СС на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 213.840,00 динара и то у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Истом пресудом окривљени АА је ослобођен дужности плаћања преосталих трошкова кривичног поступка, па исти падају на терет буџетских средстава суда.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац ВЈТ-а у Београду због одлуке о кривичној санкцији са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да исту преиначи и окривљеном АА изрекне казну затвора у дужем временском трајању.

-бранилац окривљеног АА адвокат Драгослав Оташевић из свих законом предвиђених разлога са предлогом да Апелациони суд након одржане јавне седнице на коју ће позвати окривљеног и његовог браниоца побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да исту преиначи и окривљеном изрекне блажу казну.

Одговор на жалбу јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду суду је доставио бранилац окривљеног АА адвокат Драгослав Оташевић са предлогом да се жалба ВЈТ-а у Београду одбије као неоснована, а да се жалба браниоца окривљеног АА усвоји као основана.

Апелациони јавни тужилац у Београду је писаним поднеском Ктж бр.410/21 од 23.04.2021.године предложио да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду, првостепену пресуду преиначи у погледу одлуке о кривичној санкцији, сходно тужиоцевом жалбеном предлогу, а да се жалба браниоца окривљеног АА адвоката Драгослава Оташевића одбије као неоснована.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у присуству заменика Апелационог јавног тужиоца у Београду Снежане Ђукић, окривљеног АА и његовог браниоца адвоката Драгослава Оташевића, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, жалбама, одговором на жалбу и изјашњењем АЈТ-а у Београду у писаном поднеску, након што је првостепену пресуду испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

-жалба јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду је основана, док је жалба браниоца окривљеног АА адвоката Драгослава Оташевића неоснована.

Жалбеним наводима браниоца окривљеног АА адвоката Драгослава Оташевића оспорава се правилност и законитост побијане пресуде и указује на битну повреду одредба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, тако што се истиче да су у побијаној пресуди изостали разлози из којих би се могао проверити став суда у погледу утврђеног чињеничног стања на основу кога је побијана пресуда донета. Ово из разлога јер је став суда у погледу конкретних околности у свему супротан чињеницама које произилазе из списка предмета, а што првостепену пресуду чине незаконитом и животно крајње нелогичном и неприхватљивом. У жалби се надаље указује да је основни доказ на основу кога је суд утврђивао постојање кривичне одговорности на страни окривљеног снимак са сигурносне камере која је забележила критични догађај, који доказ првостепени суд образлаже на страни 13 и 14 побијане пресуде, при чему је нејасно шта је била сврха извођења снимка у доказном поступку када окривљени није ни спорио своје учешће у критичном догађају, услед наведеног првостепени поступак је спроведен на начин да суд утврђује одређене чињенице на основу прегледавања предметног снимка, док поступајући вештак исти не користи приликом израде временско-просторне анализе. Насупрот овоме првостепени суд није прихватио предлог одбране да се изврши допунско вештачење или ново вештачење, у коме би вештак узео у обзир и околности које се могу утврдити на основу овог доказа, а све ради правилног утврђивања чињеница које су од значаја за пресуђење.

По оцени Апелационог суда у Београду насупрот изнетим жалбеним наводима браниоца окривљеног првостепени суд је о свим чињеницама важним за доношење побијане пресуде дао јасне, аргументоване и исцрпне разлоге, који у погледу одлучних чињеница, па и оних на које се указује жалбеним наводима браниоца окривљеног, не садрже никакве неразумљивости, противуречности и нејасноће, с тим да је првостепени суд и у образложењу побијане пресуде за утврђено чињенично стање дао јасне, аргументоване и образложене разлоге, а које у свему као правилне прихвата и овај суд, као другостепени.

Првостепени суд је као неспорне чињенице током поступка утврдио следеће околности: време и место саобраћајне незгоде, односно да се иста догодила 29.04.2019.године у Београду на коловозу ауто-пута Београд-Остружница испред раскрснице ауто-пута Београд-Остружница и улице Светолика Лазаревића. Учесници саобраћајне незгоде су окривљени АА који је управљао путничким возилом Ауди А3 и који се кретао ауто-путем Београд-Остружница из правца Обреновца према Београду и оштећена сада покојна СС1, при чему су временске прилике критичног дана видљивост и стање коловоза у време саобраћајне незгоде, односно околност да је видљивост била

дневна, а коловоз сув, чист и и гладак. Надаље чињеница да је остварен контакт између возила окривљеног и тела пешака СС1 на пешачком прелазу за прелаз коловоза ауто-пута Београд-Остружница, испред раскрснице ауто-пута Београд-остружница и улице Светолика Лазаревића на којој је саобраћај регулисан светлосним саобраћајним знацима који су исправно радили, као и да су остварене теже последице, односно врсте и механизми настанка повреда које је критичном приликом задобила отећена, која је преминула у узрочно-последичној вези са повредама које је задобила у предметној саобраћајној незгоди.

Првостепени суд је полазећи од изнетих неспорних чињеница, ценио да је одбрана окривљеног АА фактички оспоравала постојање кривичног дела обиром на то да је окривљени тврдио да кршење саобраћајног прописа у конкретном случају није била свесна и вољна радња што је за првостепени суд неприхватљиво. Наиме, првостепени суд изводи закључак да су апсолутно неприхватљиви наводи окривљеног да је непосредно пре саобраћајне незгоде осетио невероватно јак бол у пределу доње десне стране леђа који никад до тада није осетио и од ког је или привремено изгубио свест или имао помрачење свести, пао му је мрак на очи, тако да се не сећа наредних неколико секунди. Првостепени суд изводи закључак да ови наводи окривљеног о боловима због којих се наводно не сећа ни семафор, а ни светла на семафору нити пешака, односно уопште предметне саобраћајне незгоде су исконструисани са циљем да избегне кривичну одговорност за предметно кривично дело.

Првостепени суд овакав закључак несумњиво изводи на основу чињенице да је одбрана окривљеног поводом изнетих околности у директној супротности са доказима изведеним током главног претреса. Окривљени је због болова у десној бубрежној ложи који је као убод ножем услед чега изгуби свест, који се десио још једном пре овог случаја у Окружном затвору у Београду одведен на преглед 04.11.2019.године, дакле месец дана након главног претреса од 01.10.2019.године, на ком је тврдио да је у прва два месеца притварања имао болове, као и критичног дана, и да је због тога два пута прегледан. У вези са изнетим окривљени је након прегледа од 04.11.2019.године, наредног дана тј. 05.11.2019.године одбио да обави лабораторијске анализе, да је заборавио да узоркује урин и да се боји игле, да није желео да потпише изјаву о одбијању предложене медицинске процедуре, те да ултразвучни преглед код окривљеног није указао на постојање патолошког супстрата, па је у вези са изнетим првостепени суд оценио да су наводи одбране окривљеног како о боловима који су претходили предметној саобраћајној несрећи, тако и о боловима током трајања притвора у потпуности исконструисани са циљем да окривљени избегне кривичну одговорност за предметно кривично дело.

У вези са изнетим првостепени суд је ценио налаз и мишљење судског вештака др Драгане Јечменице да није могуће несумњиво одредити патолошко стање којим би се код окривљеног могла објаснити природа интензивног бола у време које је непосредно претходило предметном критичном догађају, првостепени суд је у потпуности прихватио и оценио да исто није ни било могуће одредити из разлога јер патолошко стање код окривљеног није постојало ни непосредно пре предметне саобраћајне незгоде, а ни накнадно током трајања притвора. У прилог наведеног закључка суд иду и чињенице које су утврђене на лицу места, односно видео снимка предметне саобраћајне несреће, а из кога јасно произилази да се возило окривљеног све

време кретало праволинијски без промене правца кретања у непромењеном режиму, да је заустављено непосредно након примарног контакта са телом оштећене, а што по логици ствари ни на један начин не би било могуће да је окривљени или привремено изгубио свест или имао помрачење свести, будући да би у таквом случају возило окривљеног имало другачију путању кретања и пре и након оствареног контакта.

Следом изнетог првостепени суд је утврдио да окривљени АА критичног дана није трпео болове у десној слабини узроковане миграцијом песка кроз мокраћни пут и да стога његове способности да безбедно управља моторним возилом нису биле искомпромитоване ни на један начин, па ни боловима, односно њиховим интензитетом.

Имајући у виду надаље наводе судског вештака саобраћајне струке мр Александар Милијановић да у конкретном случају није било могуће поуздано и прецизно утврдити и израчунати брзину кретања возила окривљеног и пешака, с тим да је након анализе упоредних материјалних елемената из списка, оштећења на возилу окривљеног и даљине одбачаја пешака, судски вештак је мишљења да се возило окривљеног кретало брзином до 60 км на час, а пешак брзином од око 4 км на час. У том случају према мишљењу вештака зауставни пут возила окривљеног при брзини од око 60 км на час би био око 36,8 метара, а време заустављања би било око 3,4 секунде, а пешак СС1 би уколико се кретала брзином од 4 км на час, пут од око 4,3 метра тј. од разделног острва до места незгоде, прешла за 3,9 секунди.

У вези са изнетим судски вештак мр Александар Милијановић је закључио да је окривљени АА имао могућност да уочи пешака СС1 у моменту када је са супругом започела прелазак коловоза ауто-пута Београд-Остружница са разделног острва према десној страни коловоза на обележеном пешачком прелазу и безбедно заустави возило непосредно пре места незгоде што је првостепени суд прихватио оцењујући да се изнети закључак јасно намеће и из снимка предметне саобраћајне незгоде.

Наиме, из предметног видео снимка који су забележиле сигурносне камере предузећа "СС2", у моментима који су претходили саобраћајној незгоди јасно се види да је прелажење пешачког прелаза када је пешацима зеленим светлом био дозвољен прелаз започело седам пешака међу којима и сада покојна СС1 са супругом, да је на семафору за возила из правца којим се кретао окривљени било упаљено црвено светло, да су се испред зауставне линије зауставила три возила, односно аутобус ГСП-а и два путничка моторна возила и да је једино возило окривљеног наставило кретање и прешло зауставну линију испред пешачког прелаза, а све уз непромењен режим вожње до сударне позиције на пешачком прелазу, на ком је чеоном левом страном возило окривљеног остварило контакт са телом пешака СС1.

Првостепени суд је правилно ценећи чињенично стање које је несумњиво утврђено прегледом видео записа са лица места имао у виду да се исто разликује од описа саобраћајне незгоде који је сведо -оштећени СС изнео у свом исказу, али је оценио да наведена несагласност није од утицаја на оцену исказа оштећеног имајући у виду да се критични догађај одиграо неочекивано брзо, да је свакако био трауматичан за све очевице предметног догађаја, посебно за оштећеног, тако да су наведене околности биле од утицаја на опажање догађаја, самим тим и његов опис и да је стога исказ оштећеног у једном делу управо последица тих околности, а не евентуално

потребе да додатно терети окривљеног.

Из предметног видео снимка се јасно види да је окривљени несумњиво био у прилици да уочи семафор на којем је за возила из његовог правца било упаљено црвено светло и пешаке који су започели прелажење пешачког прелаза и да је упркос томе непромењеним режимом вожње наставио кретање до сударне позиције, па је стога првостепени суд несумњиво утврдио да је узрок предметне саобраћајне незгоде била небезбедна вожња окривљеног који је критичном приликом поступио супротно одредби члана 99 став 1 Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Првостепени суд је налаз и мишљење судског вештака саобраћајне струке мр Александра Милијановића, као и одговоре које је вештак дао током главног претреса одговарајући на питање одбране оценио као јасане и аргументоване и дат према наредби о вештачењу и према правилима струке, па је стога исте у потпуности прихватио налазећи да је у конкретном случају са доказима изведеним током главног претреса сагласно и логично употпуњена просторна-временска анализа вештака према којој окривљени није зауставио своје возило испред обележеног пешачког прелаза када му је светлосним саобраћајним знаком забрањен пролаз – црвено светло, а када је пешацима био дозвољен пролаз – зелено светло. Код наведеног имајући увиду да окривљеном није ни стављено на терет поступање супротно одредби Закона о безбедности саобраћаја на путевима који уређује брзину кретања возила, то су примедбе одбране на налаз и мишљење судског вештака мр Александра Милијановића, односно предлог за допунско или ново саобраћајно техничко вештачење због погрешног коришћења коефицијента успорења, оцењени као неосновани, а предлог одбијен, о чему су у образложењу побијане пресуде дати јасни и аргументовани разлози које у свему као правилне прихвата и Апелациони суд, као другостепени.

Имајући у виду све наведено првостепени суд је и у образложењу побијане пресуде за утврђено чињенично стање дао довољно јасне, аргументоване и исцрпне разлоге, а које у свему као правилне прихвата и овај суд, као другостепени и који се жалбеним наводима браниоца окривљеног не доводе у сумњу.

Подводећи утврђено чињенично стање под правну норму првостепени суд је закључио да су се у радњама окривљеног АА ближе описаним у изреци првостепене пресуде стекла сва законска обележја кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 2 КЗ у вези члана 289 став 1 КЗ за које дело га је правилном применом одредбе члана 22 КЗ огласио кривим и у образложењу побијане пресуде дао јасне, аргументоване и исцрпне разлоге које у свему као правилне прихвата и овај суд, као другостепени.

Жалбеним наводима јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду побија се првостепена пресуда због одлуке о кривичној санкцији, тако што се истиче да је првостепени суд јако мали значај дао отежавајућим околностима на страни окривљеног и то његовом држању након извршеног кривичног дела, ранијој осуђиваности, те чињеници да ни један пут није ступио у контакт са оштећеним или његовом породицом како би понудио помоћ или изјавио саучешће. У жалби се такође истиче да првостепени суд није узео у обзир ни могућност угрожавања живота осталих пешака на месту несреће, тако да изречена кривична санкција није сразмерна околностима и учињеном делу, као и да се

окривљени током читавог поступка служио неистинама, а што је првостепени суд утврдио, тако да с обзиром на учесталост оваквих дела, као и да су она постала друштвено распрострањена, већа казна затвора би била једино адекватна за конкретног учиниоца, а такође би имала своју сврху како специјално, тако и генерално превентивно, па се сходно томе у жалби и предлаже строжије кажњавање окривљеног.

Жалбеним наводима браниоца окривљеног АА адвоката Драгослава Оташевића такође се побија првостепена пресуда због одлуке о кривичној санкцији тако што се истиче да је првостепени суд окривљеном изрекао неодговарајуће високу казну, супротно ставовима у досадашњој судској пракси, при чему за то није дао одговарајуће доказе. У жалби се надаље указује да је нетачан закључак првостепеног суда да на страни окривљеног није било олакшавајућих околности јер управо чињеница да исти није управљао возилом у стању компромитованог расуђивања, потврђује ову сву несрећу конкретног догађаја и то како за оштећену, тако и за самог окривљеног из ког разлога је изречена казна затвора неоправдано висока, када се узму у обзир све околности случаја, због чега се и предлаже као у жалби блаже кажњавање окривљеног.

Апелациони суд у Београду налази да су жалбени наводи јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду основани, а да су жалбени наводи браниоца окривљеног у погледу одлуке о кривичној санкцији неосновани. Наиме, првостепени суд је приликом одлучивања о избору врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном АА имао у виду све околности из члана 54 КЗ које су од утицаја да кривична санкције буде правилно одабрана, али не и да њена висина буде правилно одмерена. Првостепени суд је на страни окривљеног као отежавајућу околност ценио његов ранији живот, чињеницу да се ради о лицу које је вишеструко осуђивано, а приликом оцене ранијег живота окривљеног је имао у виду да окривљени до сада није осуђиван за кривично дело које је истоврсно кривичном делу за које му је у овом поступку суђено, међутим, чињеница да је окривљени раније осуђиван за друга разнородна кривична дела представља отежавајућу околност, будући да несумњиво упућује на склоност окривљеног ка криминогеним обрасцима понашања и кршењу закона, а што све даље указује на то да кривичне санкције на које је до сада осуђиван нису оствариле своју сврху, при чему је првостепени суд од отежавајућих околности на страни окривљеног ценио и његово држање након извршеног кривичног дела, пре свега чињеницу да окривљени није покушао да ступи у контакт са породицом сада покојне оштећене СС1 како би изразио кајање и изјавио саучешће или понудио помоћ, при чему је првостепени суд као отежавајућу околност на страни окривљеног ценио и околности извршења дела, односно непрописну вожњу коју је критичном приликом предузео окривљени, при чему само пуки случај није довео до повређивања, односно смрти више лица, а све имајући у виду број пешака који је критичном приликом започео прелажење пешачког прелаза, док олакшавајућих околности на страни окривљеног није било. По оцени Апелационог суда првостепени суд није у довољној мери, а у одсуству олакшавајућих околности ценио побројане олакшавајуће околности везане за ранију вишеструку осуђиваност окривљеног, те његово понашање након извршеног кривичног дела, па је стога Апелациони суд у Београду усвајањем жалбе јавног тужиоца ВЈТ-а у Београду побијану пресуду преиначио у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што је окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од 4 (четири) године и 6 (шест) месеци у коју казну му се сходно одредби члана 63 КЗ урачунава и време проведено у притвору од 29.04.2019.године до 23.12.2019.године, налазећи, а имајући у виду степен

повреде заштићеног друштвеног добра, те степен кривице окривљеног да ће се казном затвора на коју је осуђен у потпуности остварити сврха кажњавања прописана одредбом члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, док су супротни жалбени наводи браниоца окривљеног којима се предлаже блаже кажњавање окривљеног оцењени као неосновани.

По оцени Апелационог суда у Београду као другостепеног такође је правилна одлука првостепеног суда којом је према окривљеном АА сходно одредби члана 297 став 5 у вези члана 86 став 7 КЗ изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом "Б" категорије у трајању од 2 године правилно налазећи да је нужно и неопходно потребно да се на окривљеног превентивно делује, односно да је опасно да управља возилом за наведени временски период, о чему су у образложењу побијане пресуде дати јасни и аргументовани разлози, које у свему као правилне прихвата и овај суд, као другостепени.

Са свега напред изложеног, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде на основу одредби члана 459 и 457 ЗКП.

**Виши саветник-записничар
Тања Славковић, с.р.**

**Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.**

За тачност отправка
Упрвитељ писарнице
Јасмина Ђокић